Excursie Egem 14 juni 2003

*Jan de Quaasteniet**

Op zaterdag 14 juni 2003 is voor het vierde achtereenvolgende jaar een excursie naar de zand/ kleigroeve in Egem georganiseerd. De volgende mensen hebben aan de excursie deelgenomen: A.M. Bakker en D. Bakker-Roes, Bert en Niels Wetsteyn, Frans Frenken, Freddie van Nieulande, Fritz von der Hocht met dochter, Hans Nieuwenhuize, Henk Mulder, Jan de Quaasteniet, Jan Meulemeester, Lex Kattenwinkel, Marleen en Kees Schouten, Martin Cadée, Stef en Chris Mermuys, Taco Geertsma, Victor van Hinsbergh en Wim van der Brugghen met zoon.

Het is eindelijk zover, we gaan op excursie naar de kleigroeve Ampe te Egem. De excursie is georganiseerd door Stef Mermuys van de Werkgroep Tertiaire en Kwartaire Geologie. Dankzij de goede connecties met deze werkgroep kunnen leden van de Werkgroep Geologie ook deelnemen.
De kosten vallen erg mee: € 100,- voor de hele groep en, gezien het aantal deelnemers dit keer, komt dat op € 4,- per persoon.

Ik zie de hele week al uit naar het uitstapje. Veel tijd heb ik niet om dit soort dingen te doen dus als het een keer voorkomt is dat des te spannender. De hele week al de nodige voorbereidingen getroffen: gereedschap (spa, zeven, emmers, verschillende bakjes, troffel e.a.), kleding (regenkleding, laarzen, pet tegen de zon, stevige schoenen) en wat mee te nemen aan voedsel en drinken. Het is een lange dag en niet licht te onderschatten voor wat betreft het te verzetten werk. Je moet dus rekening houden met alle mogelijke omstandigheden.

Van tevoren is er binnen de Werkgroep Geologie reeds afgesproken wie met wie mee rijdt: Lex Kattenwinkel met Frans Frenken die er een lange dag van willen maken, Bert en Niels Wetsteyn en Freddie van Nieulande rijden samen en dan rijden ook Jan Meulmeester, Hans Nieuwenhuize en ikzelf samen. In de groeve ontmoeten we dan de anderen afkomstig uit heel Nederland en zelfs ontmoeten we een vader met dochter uit Keulen.

De weersvoorspellingen zien er niet slecht uit en we hebben goede moed op het verloop van het weer vandaag. In de ochtend is er nog regen voorspeld en we hebben daar dus op geanticipeerd door voldoende regenkleding mee te nemen.

We rijden om circa 8 uur 's ochtends uit Goes weg en nemen de splinternieuwe Westerscheldetunnel (mijn eerste keer) die diep onder de Westerschelde door loopt. De tunnel is een fijn staaltje techniek en heeft onze bewondering. We rijden dan in redelijk snel tempo door naar Egem en krijgen onderweg te maken met veel regen en zelfs onweer. Dicht bij ons doel hebben we nog met twee omleidingen te maken waardoor de reistijd wat wordt verlengd. We hebben gelukkig altijd nog de zendmast die dichtbij de groeve staat als baken en zien dan al gauw iets van herkenning. Heen (Egem-Goes) is de afstand 130 km. En terug is de afstand 116 km. De kortere terugweg hebben we te danken aan onze kaartlezer Hans Nieuwenhuize: een natuurtalent.

In de groeve aangekomen, regent het nog steeds. De auto van Lex en Frans staat er al en op hetzelfde moment start er in de groeve een bedrijfscompetitie (16 bedrijven) die allerlei opdrachten door heel de groeve moeten doen als abseilen, kabelbaan, hardlopen, etc.

Bepakt en bezakt lopen we naar de groeve en laten vanwege de regen onze tassen nog even achter in de auto om deze later op te halen. We gaan direct door naar de bodem van de put waar we Lex en Frans ook al bezig zien. Er is

tot op dat moment nog niet veel gevonden en het regent nog steeds.

Het vooruitzicht op het voorspelde zonnetje houdt ons echter overeind en ja hoor, na een klein half uurtje stopt het langzaam met regenen en moeten we zelfs kleren uit gaan doen vanwege de warmte. We proberen eerst in de buurt van Lex en Frans te gaan zoeken. In mijn geval blijkt echter dat er echt niets zit en ik ga wat avonturen naar het einde van de put richting graafmachine. Hier vind ik een laagje met de bekende wormbuisjes, waar dus ook normaal gesproken haaientanden bij te vinden moeten zijn en ik strijk neer.

Ik ben daar net even bezig of Wim en Gamit (vergeef me als ik de naam verkeerd spel) uit Lelystad komen aanlopen waarbij Wim diverse Schotse termen uit zodat ik in eerste instantie denk dat ik met Engelsen te maken heb. Ik spreek hem dus aan in het Engels. Zijn zoon Gamit spreekt dan Wim in het Nederlands aan en ik kan gelukkig over gaan in mijn eigen taal wat altijd eenvoudiger is.

Ik wijs hem de laag waar ik zit (onder in de put op ca. 23,5 meter diepte) en vertel hem dat die vermoedelijk nog wel doorloopt en ook hij gaat ter plaatse aan de slag. Zelf begin ik eerst met het maken van een vlak stuk om fatsoenlijk te kunnen staan en te kunnen zeven. Hier zie ik na een stuk klei te hebben weggestoken een geel brok in de klei zitten. Ik pak het op en denk in eerste instantie aan takken of iets dergelijks. Ik laat het aan Wim zien die direct aangeeft dat het hier een kreeft betreft. Als ik daarna

...die direct aangeeft dat het hier een kreeft betreft...

het andere stuk te voorschijn haal wordt het inderdaad een stuk duidelijker voor mij. De poten en het borststuk (de naam ben ik al weer kwijt) zijn duidelijk te onderscheiden en zitten redelijk op hun plek. Door de druk van de klei heeft de kreeft helaas wel veel schade opgelopen, maar niettemin is het toch een mooie vondst en mijn dag kan niet meer stuk.

Hans, Jan en ik onderbreken dan onze zoektocht voor een lunchpauze en zijn blij even te kunnen zitten. Het is inmiddels half drie wat inhoudt dat we vanaf tien uur al ononderbroken bezig zijn met afsteken van klei die dit keer toch wel erg hard is en dus de nodige energie van ons vergt en het dus ook erg belangrijk is goed te eten en drinken.

Spullen die we niet meer nodig hebben, zetten we in de auto en gaan dan weer gauw terug naar de groeve om dit keer de schelplaag te gaan bekijken. Hier komen we onder andere Freddie van Nieulande en nog wat anderen tegen die meer geïnteresseerd zijn in schelpen. Voor ieder wat wils dus.

Ook maak ik nu digitale foto's van de groeve van zowel de kleilaag als de steenbank, onder de laatste zit een zachte laag vol *Cardita planicosta* .

Freddie en Stef zijn doende met het uitsteken van een blok uit zo'n laag en willen dit thuis gaan uitprepareren: een hele klus mag ik wel zeggen en klinkt erg interessant. Misschien doe ik dat volgende keer ook wel.

Terwijl Jan Meulmeester en Hans Nieuwenhuize nog driftig schelpen aan het zoeken zijn, ga ik nog even terug naar de haaientandenmannen en -vrouwen, die inmiddels op aangeven van een ander (wat nog eens illustreert hoe de samenwerking onderling is) verhuist zijn naar de andere kant van de groeve, waar meer te vinden is. Hier maak ik nog even wat foto's en iedereen heeft dankzij de nieuwe rijke vindplaats alsnog een geslaagde dag met mooie vondsten en, naar zeggen van Frans Frenken, misschien wel duizend tanden.

Dankzij het mooie weer al met al een gezellige dag en ik hoop ook volgend jaar weer van de partij te zijn. De kans dat je wat vindt wordt ook steeds groter omdat je langzamerhand weet waar je op moet letten. Kans op slagen is dus redelijk groot en ook al vind je niet veel dan is het altijd nog een mooie ervaring. Je leert mensen kennen met gelijke interesses uit heel Nederland wat toch ook erg interessant kan zijn. Conclusie: een aanrader.

**Jan de Quaasteniet, Geraniumstraat 6, 4461 NB Goes, tel. 0113 - 21 18 89*